

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/264/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316201558
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1316201558.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, Krátka 1, Senec, dieťa rodičov: matka - Mgr. V. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. 3, XXX XX E. X., zastúpená JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou so sídlom Klincovej 35, Bratislava, a otec - W. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. Y. XXX, zastúpený JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou so sídlom Javorinská 13, 811 03 Bratislava, v konaní o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/31/2016-250 zo dňa 13.12.2016, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v časti výroku o zákaze styku otca s maloletou m e n í tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia sa z a m i e t a.

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v časti výroku o zrušení uznesenia Okresného súdu Bratislava III o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 13.06.2016 č.k. 37P/31/2016-115, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.09.2016, č.k. 20CoP/135/2016-207 z r u š u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 13.12.2016, č.k. 37P/31/2016-250, zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava III o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 13.06.2016, č.k. 37P/31/2016-115 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.09.2016, č.k. 20CoP/135/2016-207. Nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal styk otca s maloletou W. T., nar. XX.XX.XXXX na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

2. Vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 písm. d/, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 25 ods. 3 Zákona o rodine a § 363 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“) berúc do úvahy, že prijatie neodkladného opatrenia si vyžaduje nielen bezodkladná úprava pomerov na strane účastníkov konania, ale predovšetkým samotný záujem maloletého dieťaťa na jeho nariadení. Konštatoval, že z lekárskej správy MUDr. V. K. zo dňa 12.06.2016 mal preukázané, že maloleté dieťa má diagnostikovaný vírus W. cutis T.. Zo znaleckého posudku PhDr. K. K. mal preukázané odporúčanie znalca zakázať styk otca s maloletou do obdobia vyjasnenia pôvodu a liečby jeho infekčných ochorení, kontakt otca s maloletou umožniť v prítomnosti matky až po vyliečení infekčných ochorení a vylúčení trestno-právnych, zdravotných, psychických a psychiatrických podozrení u otca maloletej. Mal za to, že z písomných podkladov predložených matkou znalcovi, je poukázané na viaceré problematické okruhy otca, ktoré možno potvrdiť alebo vyvrátiť iba psychologickým, prípadne psychiatrickým vyšetrením, vrátane vyšetrenia na PTG. Konštatoval, že otec sa psychologického vyšetrenia nezúčastnil. Poukázal na výnimočnosť zákazu styku otca s maloletým dieťaťom, ktorý predstavuje vážny zásah do výkonu

rodičovských práv a povinností a môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa. Za dôvod zákazu styku považoval potenciálnu ujmu na fyzickom zdraví maloletej, ktorá má diagnostikovaný vírus. Súčasne dospel k záveru o potrebe zrušenia doposiaľ nariadeného neodkladného opatrenia o úprave styku otca s maloletou na čas do rozhodnutia v merite veci z dôvodu, že si to vyžaduje záujem dieťaťa.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec maloletej prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, ktorým žiadal uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne z dôvodu, že zistený skutočný stav neobstojí, je jednostranný a nepravdivý. Namietal nedostatočné odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie. Uviedol, že z podaní matky je zrejmé, že doposiaľ nespracovala rozchod s ním, keďže je schopná týchto neoverených vyjadrení. Vyslovil úvahu o tom, či jej neprekážali jeho patologické črty v minulosti, keď jeho vlastnosti a neprímeraný zdravotný stav objavila až po vydaní predbežného opatrenia dňa 13.06.2016. Vzniknutú situáciu, ktorá nastala doručením napadnutého neodkladného opatrenia považuje za výsledok jednostrannosti vyjadrení lekárov MUDr. Y., gynekológa MUDr. K. a ďalšieho lekárskeho nálezu z Univerzitnej nemocnice Bratislava. Dal do pozornosti doložené odborné stanovisko Dr. T. A., klinického mikrobiológa a krajského odborníka Ministerstva zdravotníctva SR pre klinickú mikrobiológiu zo dňa 04.01.2017, ktorý považuje z hľadiska klinickej mikrobiológie odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v bode 2 a 12 za irelevantné pre nedostatočné medicínske podklady, a podľa ktorého, pokiaľ bol otec bez prejavov herpetickej infekcie v čase návštev je ako pôvodca infekcie nepravdepodobný, pre verifikáciu je potrebné mikrobiologické vyšetrenie rodičov dieťaťa ako dôkaz vírusu v štádiu klinickej manifestácie molekulárnou metódou. Vyslovil názor, že len objektívnym vyšetrením rodičov a starých rodičov maloletej možno úplne zistiť skutočný stav a vec správne právne posúdiť a rozhodnúť. Zákaz styku rodiča s dieťaťom považuje za vážny zásah do práv dieťaťa, ako aj do výkonu rodičovských práv, ktorý je možné použiť len vo výnimočných prípadoch, kedy je stav nebezpečenstva objektívne zistený. Poukázal na zaužívanú súdnu prax, ustanovenia Zákona o rodine a výnimočnosť a ojedinelosť prípadu takéhoto najkrajnejšieho riešenia. Dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/126/2017 zo dňa 22.11.2016, Krajského súdu v Nitre č.k. 7CoP/58/2016 zo dňa 15.12.2016, Okresného súdu v Prešove č.k. 36P/102/2012 zo dňa 09.11.2012, Poukázal na potrebu v prípade zákazu styku rodiča s dieťaťom, urobiť ďalšie opatrenia, aby boli dôvody zásahu do kontaktu medzi rodičom a dieťaťom odstránené a nemožnosť uloženia zákazu styku iba na základe tvrdení jedného rodiča. Uviedol, že od júna 2016 sa s maloletou stretáva v zmysle predbežného opatrenia vydaného súdom prvej inštancie zo dňa 13.06.2016, pričom styk sa realizuje v prítomnosti matky a starej matky dieťaťa na verejnom priestranstve v trvaní v priemere 30 minút až jednu hodinu, kedy dieťa neprebaľuje, nedotýka sa jej na konečníku ani na genitáliách. Maloletá je po celý čas oblečená a hrajú sa, prípadne ju matka dá do kočíka a on jej drží len ruku. Uviedol, že spoločnú domácnosť opustil v októbri 2015 a odvtedy sa realizuje styk s dieťaťom v obmedzenom rozsahu podľa svojvoľie matky. Zdôraznil, že maloletú od októbra 2015 nekúpil, ani neprebaľoval. Poprel možnosť, že by bol zdrojom nákazy maloletej poukazujúc na dôkazy predložené matkou, z ktorých vyplýva, že herpes na konečníku a genitáliách sa u maloletej objavil v auguste 2016, kedy už skoro rok sa realizoval styk s maloletou v obmedzenom rozsahu. Namietal znalecký posudok PhDr. K., keďže nespĺňa náležitosti v zmysle § 209 ods. 3 C.m.p., znalec nenahliadol do spisu, napriek konaným dvom pojednávaniam a uspokojil sa len s tvrdeniami matky a starej matky, neuskutočnil lekárske vyšetrenie, vysoko nad rámce svojich odborných znalostí konštatoval okolnosti a závery, ktoré mu neprináležia (trestno-právna rovina prípadu, psychiatrické závery a závery z odboru pediatria všeobecného lekárstvo, mikrobiológia). Namietal, že znalec bez akýchkoľvek objektívnych nálezov na základe psychologických vyšetrení dospel k záveru, že otec je zdrojom nákazy herpesu maloletej a odporučil styk vylúčiť. Podľa jeho názoru, takéto závery nepatria do kompetencie znalca z odboru psychológia. Uviedol, že takýto zákaz styku, hoci aj dočasný, môže negatívne ovplyvniť maloletú do budúcnosti, nakoľko prítomnosť otca ako jeho rodiča a jeho úloha pri výchove dieťaťa je nezastupiteľná. Poukázal na rodičovské práva a povinnosti, ktoré patria obom rodičom, na rovnoprávne postavenie rodičov. Absolútne odmietol akékoľvek obvinenie matky voči jeho osobe týkajúce sa jeho divného správania sa pri prebaľovaní maloletej, ktoré považuje za úmyselné a nepravdivo vykonštruované. Uviedol, že zvažuje podanie trestného oznámenia na matku pre krivé obvinenie, ako aj poškodzovanie cudzích práv. Dal do pozornosti, že herpetický vírus je veľmi ľahko infekčný a prenosný od ktorejkoľvek osoby, ktorá je v prítomnosti dieťaťa a má tento vírus. Stačí, že maloletá má oslabenú imunitu a môže sa u nej prejavíť. Nikde však nie je dokázané, že prenášačom vírusu je on. Zdôraznil, že styk s maloletou mal upravený v minimálnom rozsahu 6 hodín týždenne, počas ktorého dieťa nekúpe ani neprebaľuje. Poukázal na pripojené nahrávky a prepis rozhovoru s matkou, ktorá sa mu vyhrážala, že maloletú už nikdy neuvidí. Uviedol, že je primárnou osobou pre maloletú, v

rannom detstve sa staral o ňu, spával s ňou v noci, kúpал, ju, prebaľoval, krmil, ukladal ju na spánok, dával na ňu v noci pozor, utišoval ju. Dal do pozornosti, že Okresný úrad Senec zastavil podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch, konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, vedené voči nemu z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané (rozhodnutie č. OVVS-ID: 20160000567324 zo dňa 27.03.2017). Poukázal na pripojený znalecký posudok č. 17/2017 zo dňa 05.06.2017 vypracovaný znalcom z odboru psychológia, odvetvie: klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, PhDr. H. M., na jeho žiadosť a závery tohto posudku. Zdôraznil, že znalec Dr. M. po oboznámení sa s celým spisovým materiálom, a jeho vyšetrení dospel k záverom, že otec je emočne zrelý, čelí realite, je pokojný, vykazuje znaky sebakontroly, sily vôle, jeho aktuálny psychický stav je poznačený frustráciou z nedostatku kontaktov s jeho maloletou dcérou, otec má vytvorený emocionálny vzťah k maloletej, vykazuje významný záujem o kontakty s ňou a o možnosť podieľať sa na jej výchove, dieťa je pre neho najdôležitejšou osobou v jeho živote a je ochotný pre ňu obetovať čokoľvek. Znalec nezistil žiadne dôvody, ktoré by mali byť prekážkou styku otca s maloletou, konštatoval, že otec má dobré osobnostné predpoklady k výkonu rodičovských práv a je samostatne schopný sa o maloletú riadne a zodpovedne postarať, nezistil u otca žiadnu poruchu osobnosti, ktorá by bola hrozbou pre zdravý psychický vývin maloletej, nie je nestabilnou osobnosťou s nepredvídaným správaním, nevykazuje znaky osobnosti so sklonom k sexuálnemu zneužívaniu vlastnej dcéry, ani so sklonom ubližovať jej, nevykazuje znaky osobnosti, ktorá by úmyselne šírila nebezpečnú nákazlivú chorobu vo vzťahu k maloletej a nevykazuje prítomnosť znakov so sklonom k pedofílii a incestu, ani znaky patologicky štrukturovanej osobnosti so suspektnými poruchami sexuálnej preferencie. Poukázal na negatívne výsledky lekárskeho vyšetrení, ktoré podstúpil v Dermatovenerologickej ambulancii MUDr. R. M. dňa 7.3.2017 a v spoločnosti M. s.r.o., urologická ambulancia zo dňa 07.02.2017, za účelom vylúčenia akejkoľvek jeho infekčnosti.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla prostredníctvom svojej právnej zástupkyne rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako správne a dôvodné. Poukázala na to, že s otcom maloletej sa zoznámili v roku 2013, v máji 2014 došlo k ich rozchodu a následne obnovili spolužitie. Počas celej doby otec pracoval v P., doma sa zdržiaval málo a nepravidelne, jej tehotenstvo bolo neplánované, otec sa jej priznal, že má problémy s alkoholom z čoho pramení jeho agresívne správanie. Po narodení maloletej jej nepomáhal, zdržiaval sa mimo domácnosti, jeho agresívne, násilné a hrubé správanie sa stupňovalo od februára 2015, v októbri 2015 sa rozišli. Uviedla, že od februára 2015 pozorovala nevhodné správanie otca k maloletej, ktorý ju pri rozbalení oňuchával, olizoval a ruku držal na jej genitáliách, čo sa zopakovalo asi päťkrát. Svedkom takéhoto správania otca bola jej matka V. T.. Po týchto udalostiach sa jej vyhrážal až do roku 2016, vulgárne jej nadával a fyzicky ju viackrát napadol na rôznych miestach, v dôsledku čoho mala strach o svoj život a zdravie. Nesúhlasila s tvrdeniami otca o vedení ich spoločnej domácnosti a jeho záujme o maloletú a jej naviazanosti na neho. Poukázala na to, že otec nevykonával žiadnu starostlivosť o maloletú, nekrmil ju, neprebaľoval, nespával s ňou, nevaril jej, len niekoľkokrát ju neplánovane prebalil a trikrát sa zúčastnil jej kúpania. Od pristihnutia otca pri jeho nevhodnom a rizikovitom správaní k maloletej, nenechávala ju samu s otcom. W. bývala po stretnutiach s otcom často chorá, mala opakovane infekty vírusového a bakteriálneho typu, herpesy, črevné infekcie a iné. Uviedla, že v decembri 2015 sa u maloletej objavil v análnej oblasti kožný útvar, papilom, ako následok infekcie S.. Vzhľadom na znalosť, že otec trpí infekciami kože a slizníc, vírusom S. B. a inými ochoreniami vírusového a bakteriálneho pôvodu zisťovala príčiny infekcie a individuálne s maloletou navštevovala odborníkov za účelom liečby. U maloletej W. bol diagnostikovaný W. teda papilom v oblasti konečníka ako následok infekcie S. vírusom. Dieťa je sledované vo viacerých odborných ambulanciách (gynekologická, dermatovenerologická, neurologická a psychologická ambulancia), pretrváva u nej nepriaznivý stav, ktorý otec odmieta rešpektovať. Zdravotné problémy (infekcie) dieťaťa sa prejavovali po stretnutiach s otcom, ktorý ju počas styku nosil na rukách, priamo na ňu dýchal, bozkával ju na tvár, ústa, dotýkal sa jej ústami, vyžadoval si fyzický kontakt s ňou, napriek upozorneniam, vystavoval maloletú riziku infekcie vírusového a bakteriálneho pôvodu. Svojimi konaniami poškodzuje maloletú, nerešpektuje odporúčania lekárov, odmieta prijať potrebnú liečbu, nechce pripustiť, že môže maloletú infikovať, napriek tomu, že roky trpí S. ochorením. Poukázala na to, že otec sa dobrovoľne odmietol podrobiť znaleckému dokazovaniu aj komplexnému zdravotnému vyšetreniu. Na základe odporúčaní lekárov (gynekológ MUDr. V., detský neurológ MUDr. B., Prof. MUDr. F., PhD, MUDr. B. dermatovenerologičky, je nevyhnutné, aby sa vyhýbala infekčným osobám, infekčnému prostrediu a stresovým situáciám. Uviedla, že počnúc januárom 2017, odkedy sa maloletá nestretáva s otcom, sa u nej prestali objavovať infekčné ochorenia úst vyvolávajúce bolesti a problémy pri prijímaní potravy a podobne (herpe, afty). Poukázala na to, že sa podrobila spolu so svojou matkou lekárskeho vyšetreniu, ani u jednej z nich

nebol nájdený vírus S. a nález bol negatívny, nie sú teda nositeľmi daného vírusu. Spochybnila odborné stanovisko Dr. A. z dôvodu, že nemal k dispozícii lekárske správy maloletej. Namietala tvrdenia otca o nesprávnom postupe PhDr. K. PhD. pri vypracovaní znaleckého posudku z dôvodu, že znalec mal k dispozícii všetky relevantné podklady na vypracovanie posudku. Zdôraznila, že otec odmietol účasť na realizácii znaleckého posudku, napriek tomu, že bol znalcom prizvaný. Dala do pozornosti stanovisko MUDr. M. obsahujúce informáciu o rôznorodnej dĺžke inkubačnej doby manifestácie S. vírusu, ktorá trvá 3 týždne až 8 mesiacov, v čom vidí príčinnú súvislosť medzi zákazom styku a S. vírusom maloletej. Dala do pozornosti, že na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Senci, odbor kriminálnej polície, prebieha šetrenie vo veci podozrenia z trestného činu Sexuálneho zneužívania podľa § 206 ods. 1 Trestného zákona (uznesenie OR PZ v Senci č. ČVS-ORP-63/1-VYS-SC-2017 zo dňa 26.4.2017. Zákaz styku otca s maloletou podľa názoru matky preukazuje najlepší záujem dieťaťa, bezpečie maloletej a ochranu jej dôstojnosti, duševného, telesného a citového vývinu. Maloletá nie je ochránená pred otcom, keďže doposiaľ neboli vyvrátené pochybnosti o jeho zdravotnom a psychickom stave. Uviedla, že právo otca na styk s maloletou rešpektuje, avšak v tomto prípade, vzhľadom na konanie otca, jeho zdravotný stav a správanie voči maloletej má zdravie a zdravý psychický a fyzický vývoj dieťaťa prioritu pred právom otca na styk s ňou. Pre maloletú je nevyhnutné, aby sa liečila s odporúčaniami lekárov formou dlhodobej, kludovej a pokojnej liečby bez vystavovania stresom a kontaktu s osobami trpiacimi infekčnými ochoreniami a v prostredí, ktoré nie je infekčné.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

6. Z lekárskeho správy predložených otcom v rámci odvolacieho konania vyplýva, že dňa 07.03.2017 otec absolvoval vyšetrenie v Dermatovenerologickej ambulancii MUDr. R. s výsledkom, že pacient nie je t.č. infekčný (koža i sliznice sú čisté, bez patologického nálezu). Z lekárskeho nálezu spol. M. s.r.o., urologická ambulancia, MUDr. X., zo dňa 06.03.2017 je zrejmé, že otec W. sa podrobil dňa 06. a 08.02.2017 vyšetreniam a odberom, z ktorých vyplýva, že infekcia S. nebola dokázaná, laboratórne výsledky výterov sú s výsledkom negatívny.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej C.m.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

7. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých, je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom, ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy naďalej povinné prioritne chrániť záujmy maloletých a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. Pokiaľ ide o inštitút neodkladných opatrení treba uviesť, že neodkladné opatrenia sú neodkladnými predovšetkým v tom zmysle, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej, sú prípustné aj počas konania, ako aj po jeho skončení podľa ust. § 324 ods.1 C.s.p.. Z charakteru neodkladného opatrenia taktiež vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Vo všetkých veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prvoradý záujem maloletého dieťaťa.

8. V posudzovanom prípade sa odvolací súd nezhoduje s rozhodnutím, závermi a dôvodmi uvádzanými v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vychádzajúc z obsahu spisu konštatuje, že medzi rodičmi je nezhoda a konflikty, v dôsledku ktorých bolo uznesením Okresného súdu Bratislava III za účelom realizácie styku otca s maloletou nariadené neodkladné opatrenie zo dňa 13.06.2016 č.k. 37P/31/2016-115 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.09.2016, č.k. 20CoP/135/2016-207. Podľa vyjadrení matky je dôvodom nemožnosti realizovania súdom nariadeného styku otca s maloletou zdravotný stav maloletej W. a zdravotný stav otca, ktorý kontaktom s maloletou ohrozuje jej zdravie a zdravý psychický a fyzický vývin, keďže prenáša infekciu S. vírusu. Odvolací súd po preskúmaní odvolania, jeho dôvodov a dôkazov vykonaných v konaní na súde prvej inštancie aj pred odvolacím súdom dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť. Odvolací súd považuje za nesprávny záver súdu prvej inštancie o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia na zákaz styku otca s maloletou vychádzajúc z matkou predložených dôkazov, lekárskej správy MUDr. V. K. a znaleckého posudku PhDr. K. K.. Odvolací súd prihliadal v prvom rade na lekárske správy MUDr. M. a spol. M. s.r.o. obsahujúce výsledky vyšetrení a laboratórnych vyšetrení otca, z ktorých je nesporné, že otec nie

je infekčný a nebola u neho dokázaná infekcia S.. Za daných okolností nie je preukázaná hrozba ohrozenia zdravotného stavu maloletej otcom. Odvolací súd sa oboznámil aj s obsahmi lekárskeho správ a odporúčaniami ošetrojúcich lekárov maloletej na zachovanie jej bezstresového prostredia, bez kontaktu s otcom ako nositeľom vírusového ochorenia. Tu je potrebné prihliadať na skutočnosť, že ošetrojúci lekári maloletej vychádzali len z anamnézy udanej matkou aj vo vzťahu k osobe otca a jeho zdravotného stavu, ktorých pravdivosť nepotvrďuje správa MUDr. M. a spol. M. s.r.o.. Odvolací súd nespochybňuje vzťah a naviazanosť maloletej na matku, a rovnako nespochybňuje jej zdravotné problémy a zdravotný stav vyžadujúci klud, bezstresové prostredie a dodržiavanie liečebného režimu. Uvedené však nemôže byť podkladom pre nariadenie neodkladného opatrenia uložením zákazu styku otcovi s maloletou. Odvolací súd poukazuje na ust. § 25 ods. 3 Zákona o rodine a výnimočnosť tohto inštitútu a konštatuje, že obmedzenie a zákaz styku rodiča s dieťaťom je výnimkou zo všetkých pravidiel, ide o výnimočné riešenie a takýto vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností môže byť odôvodnený iba takými závažnými okolnosťami zo strany dieťaťa, že ochrana záujmu dieťaťa vyvolala potrebu obmedziť prirodzený kontakt rodiča s ním. Ani takéto rozhodnutie o obmedzení alebo zákaze styku však nemôže byť definitívne. Z intenzity tohto zásahu do práva na ochranu rodinného života vyplýva požiadavka pozitívneho záväzku, to znamená vytváranie predpokladov pre to, aby zúžený alebo prerušený kontakt mohol byť perspektívne obnovený. Pokiaľ súd svojim rozhodnutím styk rodiča s dieťaťom obmedzí alebo zakáže, mal by súčasne urobiť ďalšie opatrenia, aby boli dôvody zásahu do kontaktu medzi rodičom a dieťaťom odstránené, prípadne za súčinnosti psychológa, a sledovať zmenu okolností. V prejednávanej veci v žiadnom prípade za daných okolností nie sú splnené podmienky na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, pretože nevznikla potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov. Odvolací súd akceptoval odvolacie námietky otca. Pri posudzovaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd neprihliadal na účastníkmi predložené znalecké posudky z dôvodu, že tieto boli vypracované bez účasti oboch rodičov. Zdôrazňuje však, že v danom prípade prihliadal na lekárske správy MUDr. M. a spol. M. s.r.o., z ktorých jednoznačne vyplýva, že otec nie je nositeľom S. vírusu. K ďalším odvolacím námietkam otca vzťahujúcim sa k popisu zabezpečenia starostlivosti o maloletú ním a vzťahu dieťaťa k nemu, odvolací súd konštatuje, že uvedené výhrady budú predmetom dokazovania vo veci samej. Zároveň poukazuje na dôvody rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 13.06.2016 č.k. 37P/31/2016-115, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.09.2016, č.k. 20CoP/135/2016-207, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie o úprave styku otca s maloletou, a z ktorého obsahu je zrejme hodnotenie predpokladov rodičov zabezpečovať starostlivosť o maloletú, a právo otca stretávať sa s maloletou a budovať si s dieťaťom vzájomný vzťah. K námietkam matky uvedeným vo vyjadrení k odvolaniu považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že matka žiadnym spôsobom nepreukázala nevhodné správanie otca k maloletej, ide výhradne o jej tvrdenia. Rovnako z rozhodnutia Okresného úradu v Senci č. OVVS-ID: 2016000567324 zo dňa 27.03.2017 vyplýva, že priestupkové konanie, ktoré iniciovala matka voči otcovi bolo zastavené. K predloženému dôkazu matkou, uzneseniu OR PZ v Senci č. ČVS-ORP-63/1-VYS-SC-2017 zo dňa 26.4.2017, ktorým bolo začaté trestné stíhanie voči otcovi, odvolací súd udáva, že v konaní nebolo preukázané, že by bol otec trestným súdom odsúdený, je preto potrebné vychádzať zo zásady prezumpcie nevinoty. Odvolací súd je toho názoru, že nastavený režim stretávania otca s maloletou pôvodným neodkladným opatrením zohľadňoval potrebu neodkladnej úpravy pomerov, pričom k jej zmene nedošlo. Rovnako poukazuje na návrhy matky podávané v priebehu konania na pojednávaní dňa 19.05.2016 a v písomnom vyjadrení zo dňa 22.06.2016, kedy matka sama navrhovala realizovať styk otca s maloletou s jeho postupným rozširovaním na základe dohody, resp. dňa 28.07.2017 navrhla upraviť styk otca s maloletou na každý páry týždeň v sobotu a v nedeľu od 16.30 hod. do 18.30 hod. v prítomnosti matky, pričom vážne výhrady súvisiace so zdravotným stavom otca, prípadne sexuálnym zneužívaním maloletej otcom, vôbec neuvádzala, napriek tomu, že na otca podala trestné oznámenie a lekárom podávala informácie o zdravotnom stave otca ako nositeľa infekčného ochorenia. Takéto konanie matky vyvoláva určité pochybnosti. Otázkou nevyhnutnosti prítomnosti matky pri styku otca s maloletou sa zaoberal odvolací súd v odvolacom konaní o nariadenom predbežnom opatrení. Odvolací súd vytýka otcovi, že v záujme vyriešenia problému, nepristúpil urgentne k podrobeniu sa vyšetreniu, ktoré sa od neho očakávalo a nedoložil relevantné lekárske správy do spisu akonáhle ich mal k dispozícii. V záujme maloleteho dieťaťa je ponechať nastavený styk otca s maloletou s prihliadnutím na práva rodiča a dieťaťa na vzájomný kontakt a rozvíjanie vzťahu, dočasne nastavený režim stretávania s otcom je vyhovujúci, zodpovedá veku a potrebám dieťaťa. V konaní nebolo preukázané také správanie otca, ktoré by vylučovalo stretávanie sa s dieťaťom bez prítomnosti matky. Odvolací súd sa nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že dočasný zákaz styku otca s maloletou je naliehavý a dôvodný.

9. Odvolací súd apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletého dieťaťa, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácií týkajúcich sa maloletej. Zdôrazňuje potrebu zvoliť si taký spôsob komunikácie, aby atmosféra pri odovzdávaní dieťaťa a pri stretnutiach bola pokojná. Rodičia si musia uvedomiť, že dieťa má zdravotné problémy a musia správať sa tak, aby dieťaťu nevytvárali stresy a negatívne vplyvy. Ich súčinnosť a prijateľná komunikácia vo vzťahu k maloletej je nevyhnutná. Jedine rodičia svojim pozitívnym a správnym prístupom k dieťaťu a jeho druhému rodičovi môžu maloletej vytvoriť podmienky pre jej pokojný, zdravý psychický a fyzický vývin a ponúknuť jej prostredie plné lásky u matky i otca.

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. a v nadväznosti na zamietnutie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zároveň v súlade s ust. § 379 písm. a/ C.s.p. zrušil výrok o zrušení rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 13.06.2016 č.k. 37P/31/2016-115, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.09.2016, č.k. 20CoP 135/2016-207, a toto ponechal v platnosti.

11. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).